

شهدای ایرج (سجاد) خلوتی

شهدای که نامش بر تاریخ دانشگاه می‌درخشد

در آستانه سالروز گرامیداشت یاد و خاطره شهدای ۲۷ دی، چکیده‌ای از زندگی‌نامه و وصیت‌نامه دانشجویان شهید دانشگاه تبریز منتشر می‌شود.

در آستانه سالروز گرامیداشت یاد و خاطره شهدای ۲۷ دی، چکیده‌ای از زندگی‌نامه و وصیت‌نامه دانشجویان شهید دانشگاه تبریز منتشر می‌شود.

به گزارش اینکنا از آذربایجان شرقی، در آستانه سالروز گرامیداشت یاد و خاطره شهدای ۲۷ دی دانشگاه تبریز، چکیده‌ای از زندگی‌نامه و وصیت‌نامه دانشجویان شهید دانشگاه تبریز منتشر می‌شود.

شهید ایرج (سجاد) خلوتی در سال ۱۳۳۷ در شهرستان میاندوآب به دنیا آمد. تحصیلات مقدماتی را در زادگاه خود با موفقیت به پایان رساند و در سال تحصیلی ۱۳۵۶ از سهمیه ارتش در رشته پزشکی پذیرفته شد و چون علاقه‌ای به استخدام در ارتش شاهنشاهی نداشت در دانشگاه ثبت نام نکرد. وی در سال ۱۳۵۸ دوباره در آزمون سراسری شرکت کرد و در رشته خاک‌شناسی دانشگاه تبریز پذیرفته شد.

وی از کودکی علاقه خاصی به ائمه اطهار(ع) داشت و به همین دلیل بعد از پیروزی انقلاب اسم خود را به سجاد تغییر داده بود. او در مجالس دعا و عزاداری شرکت می‌کرد. دارای اخلاق نیک و پسندیده‌ای بود و محبوبیت خاصی بین دوستان و همکاران داشت.

از ابتدا به ندای امام راحل لبیک گفت و با شرکت در راهپیمایی‌ها و تظاهرات مردمی با انقلاب اسلامی ایران همراهی کرد. بعد از پیروزی انقلاب، در همه صحنه‌ها حضور چشمگیری داشت و در غائله کردستان جزو نیروهای بود که توطئه دشمنان را خنثی کرد. او برای ریشه کن کردن جهل و بی‌سوادی، مدتی با نهضت سوادآموزی میاندوآب همکاری کرد. در دانشگاه عضو انجمن اسلامی دانشجویان بود و با بازگشایی دانشگاه‌ها بعد از انقلاب فرهنگی، در بخش فرهنگی جهاددانشگاهی مشغول به کار شد که بعدها معاونت تشکیلات آن نهاد به عهده وی گذاشته شد.

زمانی که واحد خودکفایی سپاه پاسداران با همکاری جهاددانشگاهی خط تولید مهمات را در کارگاه دانشکده فنی دانشگاه تبریز راه اندازی کرد، به همراه دیگر دانشجویان ایثارگر تا نیمه‌های شب در کارگاه برای تجهیز لشکر اسلام مهمات تولید می‌کرد. سرانجام شهید خلوتی در ۲۷ دی سال ۶۵ بر اثر بمباران کارگاه از سوی هواپیماهای دشمن بعثی به همراه دیگر دانشجویان به مقام رفیع شهادت نائل آمد.

گفتنی است، ۲۷ دی سالگرد شهادت ۲۲ تن از دانشجویان دانشگاه تبریز بر اثر یورش وحشیانه رژیم بعثی به دانشکده فنی دانشگاه تبریز است. دانشجویانی که از درس و امتحان و موقعیت اجتماعی خود زده بودند تا بتوانند حداقل کاری را که از دستشان بر می‌آمد انجام دهند و با استفاده از تخصص‌های فنی و علمی خود نیاز جبهه را به نوبه خود برطرف سازند. پاک‌بازانی که همچون شمع سوختند تا بتوانند دین خود را به میهن اسلامی خود ادا کنند و به درجه رفیع شهادت نائل آمدند. شهیدانی که برای همیشه تاریخ نامشان بر تاریخ دانشگاه خواهد درخشید. مدیریت کارگاه فنی دانشگاه تبریز در آن دوران برعهده جهاددانشگاهی آذربایجان شرقی بود.